

der overhovedet kan naas Klarhed her, maa det ikke blive saaledes . . . . .

Formanden: Tiden for en kort Bemærkning er udløbet.

Folketingsmanden for Københavns Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Mads Larsen: Det, jeg opponerede mod angaaende det ærede Medlems Tal, var, at han drog den Konsekvens af sine Tal, at den Gæstfrihed og Offervillighed, som den danske Landbostand har vist med Hensyn til de københavnske Feriebørn, kunde udtrykkes ved: „Een Familie i hver Kommune“, og det syntes den ærede Taler ikke var noget at være Tak skyldig for. Men dette er fuldstændig forkert. Det ærede Medlem var selv opmærksom paa, at hans Tal kun gjaldt de nye Tilfælde, og han erkendte, at de Mænd, som Aar efter Aar i en lang Aarrække og uden at komme med nye Henvendelser og Tilbud modtog københavnske Feriebørn, naturligvis fortjente mindst lige saa stor Paaskønnelse og Tak for deres Gæstfrihed som de, der kun modtager dem et enkelt Aar. Det er derfor, jeg ønsker at konstatere, at det gennem de Tal, som den højtærede Minister har givet os i Hænde, er godtgjort, at den Gæstfrihed og Offervillighed, som er vist af den danske Landbostand, er mange Gange større, end vi maatte faa Indtryk af gennem det ærede Medlems Foredrag.

Formanden: Folketingsmanden for Randers Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

H. P. Hansen (Randers Amts 1ste Valgkreds): De Tal, som den højtærede Minister for offentlige Arbejder har fremsat, er ingen Maalestok for den Gæstfrihed, den danske Landbostand udviser overfor københavnske Feriebørn. Vi har hørt nævne Antallet af Børn, som er udsendt, men hvor stort et Antal af disse Børn der er kommet hos Slægtninge omkring i Landet eller i Købstæderne, siger Tallene ikke noget som helst om. Jeg er ganske sikker paa, at Tallet af københavnske Børn, der kommer til Slægtninge, er meget stort,

men hvor stort det er, kan jeg naturligvis ikke have nogen Anelse om. Jeg skal gøre det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen) den Indrømmelse, at naar jeg ikke i min Tale i Gaar stærkt har faaet fremdraget, at de, som tidligere Aar efter Aar har modtaget Feriebørn, uden at de paa ny har indsendt Tilbud, naturligvis ogsaa fortjener en Tak, er det vel, fordi det er gaaet mig, som det antagelig gaar de fleste af os, at vi ikke fra Talerstolen udtrykkeligt faar sagt just alt det, vi ønsker at sige, undertiden glemmer vi et eller andet. Maa jeg endnu gøre opmærksom paa, at selv om disse 28,000 Børn alle sammen kom ud til Folk, de aldeles ikke var i Slægt med, kommer de ikke ud til Gaardmænd, og det, jeg i Gaar særlig pegede paa, var, at den danske Gaardmandsstand som Stand ikke har Lov til alene at tilegne sig Æren for at have taget sig af de københavnske Feriebørn. Hvis det blev opgjort, hvor mange danske Gaardmænd der, uden at være i Familie med københavnske Feriebørn, modtager saadanne, er jeg bange for, at vi kom til et Tal, der er meget langt fra 28,000. Endelig skal jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, nu da Spørgsmaalet paa ny er rejst, at de i København, som modtager Tilbud, ofte faar Breve, hvori der kræves, at Børnene skal udrette dette eller hint Arbejde, og det tyder jo ikke paa, at det er ren Kærlighed, det drejer sig om.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Mads Larsen: Maa jeg med Hensyn til det ærede Medlems Bemærkning om, at det ikke i særlig Grad skulde være Gaardmandsstanden, som modtog Feriebørn i deres Hjem, sige, at det anser jeg ikke for at være aldeles givet i dette Øjeblik. Paa Grund af de forbedrede Forhold for Underklassen paa Landet er der ganske sikkert i de senere Aar overmaade mange jordbesiddende Husmænd, der modtager saadanne Feriebørn, foruden den store Del af den danske Gaardmandsstand, som fremdeles sætter en Ære i at modtage københavnske Feriebørn. Jeg tror imidlertid, at Gaardmandsstanden